

Haiku z Českého ráje

Haiku, to je syrové oslovení, jádro podstaty prchavého okamžiku, čistý ZEN
Nic víc nic méně.

Staří Japonci podobně jako indiští Rišiové, ájurvédáři, věděli že slovo je mocná energie a proto je ho třeba používat uvážene.

Dovoluji si ještě citovat z předmluvy knihy Chrám plný květů
„Není to banální? Pro Japonce ne, protože v nesmírné zkratce je zakotveno jejich přesvědčení, že život a umění jsou jednou nedělitelnou CESTOU a okouzlený dětský pohled na svět není ani naivní, ani banální, naopak, je vždy objektivnější než blazeovaný pohled cynika. Zdánlivě primitivní je vždy předloha, z které se vyloupne prostota a vážná střídmost, zbavená sentimentálního nánosu zdobnělin a vysvětlujících slov.“

Náš rybník

Rybník Hrudka,
hedvábí vody 3 pramenů,
letní podvečer.

Vánoce 2014

Zeleno bílo
a slunce spí,
čas vánoční.

Podzimního větru závan

a dešť žlutého listí,
zahřeje duši.

Bolest, naděje, strach
obdarování a láska,
čas předvánoční,
lůžko v nemocnici.

Koloběh života.

Zurčící potok
z lesního pramene
a spadlý list se stále vrací.

Dva prsty k nebesům,
navzdory věkům,
Panna a Baba,
věže hradu Trosky.

Kocour

Zenový kocour, tygr
jak v domě, tak venku.
Je to koan?

Lázně Bělohrad prosinec 2014

Bílá cesta mezi poli,
klid zhasínající oblohy,
měsíc vejpůl.

Měsíc nad hradem

Jasný měsíc,
z obou věží hradu Trosky
sklouzl až k nám do rybníka.

Listopad

a měsíc v úplňku,
kraj oblékl stříbrnou jinovatkou.

Milenci

Modř nebe, zjevení
dvou obláčků,
dvou milenců nebeských,
cestu k sobě hledají,
až v jeden oblak něžně splývají.

Jak pomíjivé

Nad horizontem kraje
krvácející mraky,
a nebeská modř.

Zen a hudba

Ta skladba
zvukomalba
prchavého okamžiku
dokud zní.

Předzvěst noci

chaloupky zbarvené červánky
plíživý večer.

Podvečer

Hradba stromů
hořící horizont západu
a dole měsíční krajina vypuštěného rybníka.

Zimní podvečer

osamělý jezdec
rozhrnul mlhu
na ztichlé bílé pláni.

Líná moucha

nastoupila se mnou do autobusu,
vystoupila
a ještě se chvíli nesla.

Domluva

Z očí do očí,
já a moucha
domluveno,
její mladí mne nechali spát.

Pod Kubínskou Holou

Kouzlo horských luk
pastviny jelenů
a chamtivost chalupářů
všechno je pryč
jen smutek zůstal.

Zimní podivnosti

Bělostný sníh
a kapky deště
jen dolíčky, jak perličky
po nich zůstaly.

Vždy je naděje.

Šed' těžkých mračen
v zrcadle rybníka
protnul paprsek nebeské modře.

Autor:

Vladimír Mazal

www.ajurveda.top

